

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Светла Кирилова Черпокова-Захаријева, преподавател в Катедра по история на литературата и сравнително литературознание към Филологическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ за материалите, представени за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“

по област на висше образование: 2. Хуманитарни науки
професионално направление: 2.1 Филология – Литература на народите на Европа, Америка, Азия, Африка и Австралия (Западноевропейска литература)

1. Общо представяне на процедурата и кандидата

Конкурсът за заемане на академичната длъжност „доцент“ по област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.1. Филология – Литература на народите на Европа, Америка, Азия, Африка и Австралия (Западноевропейска литература) е обявен в Държавен вестник, бр. 105 от 11.12.2020 г., и в интернет-страницата на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ за нуждите на Факултета по славянски филологии – Софийски университет „Св. Климент Охридски“.

В конкурса единствен участник е гл. ас. д-р Камелия Светлинова Спасова от катедра „Теория на литературата“, Факултет по славянски филологии, Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Според приложената документация гл. ас. д-р Камелия Спасова е университетски преподавател от 2008 г. в същата катедра, първоначално като хоноруван, а от 2010 г. – като редовен асистент. От 2013 г. е главен асистент.

Съгласно изискванията бих искала да потвърдя, че предоставеният от кандидата комплект с материали за конкурса е в съответствие със Закона за развитие на академичния състав в Република България и с Правилника за развитие на академичния състав на Софийски университет „Св. Климент Охридски“ и включва всички необходими документи. Представен е публикуван хабилитационен труд под формата на монография, статии по темата на хабилитационния труд, други публикации в областта на конкурса, общ списък с публикации до момента, участия в проекти и редакционни колегии. Справката за изпълнението на минималните национални изисквания дори ги надхвърля по наукометрични показатели.

По темата на конкурса гл. ас. д-р Камелия Спасова е предложила 21 публикации. Те включват издаден във вид на монография хабилитационен труд – „Модерният мимесис. Саморефлексията в литературата“ (София: Университетско издателство „Св. Климент Охридски“)

ки“, 2021) и публикации, свързани с тематиката на изследването и с областта на конкурса – 20 на брой, от които 5 на английски език. Публикациите ѝ са в авторитетни издания, достъпни за българска и англоезична читателска публика. Част от тях са реферирани в Web of Science и SCOPUS.

2. Обща характеристика на дейността на кандидата

Гл. ас. д-р Камелия Спасова е завършила специалност „Българска филология“ (бакалавърска степен) и „Литературознание“ (магистърска степен) в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Защитава докторска работа с дисертация на тема „Събитие и пример в порядъка на дискурсите за литературата. Проблемът за образцовата творба“ в катедра по „Теория на литературата“.

Университетската работа на гл. ас. д-р Камелия Спасова изцяло е свързана с областта на конкурса. От 2010 г. тя преподава антична и западноевропейска литература. Участник е в редица семинари. Съставител и редактор е на сборници, списания и вестници. Член е на девет български и международни изследователски проекта, на част от които е и ръководител.

3. Научни приноси на кандидата

По-голямата част от научните публикации на гл. ас. д-р Камелия Спасова, предложени за конкурса, са свързани с хабилитационния труд, издаден през настоящата 2021 г. Темата за мимесиса и свързаните с него теории и „репонятизации“ занимава авторката още от най-ранните ѝ научни дирения, резултатът от което е задълбоченото проучване на материалите по нея и изработването на оригинален подход, отличаващ се с ярко индивидуален почерк.

Монографията „Модерният мимесис. Саморефлексията в литературата“ (2021) е 369 страници. Тя впечатлява с мащаба и размаха на проучването. Изследването тръгва от Омировата поезия, занимава се със зараждането на миметичната идея при Платон и Аристотел. Проследяват се пътищата и трансформациите на разбирането за мимесис, за да се стигне до извеждане на същността на модерния мимесис, осмислян и в аспектите на саморефлексивността. Същевременно се демонстрира една сериозна ерудираност не само по темата на дисертацията, но и в областта на европейската философия и култура. Омир, Цицерон, Квинтилиан, Вергилий, Овидий, Данте, Рабле, Шекспир, Гьоте, Шилер, братя Шлегел, Новалис, Е. Т. А. Хофман, Стендал, Кафка, Томас Ман, Борхес и още много други значими имена са „герои“ в този увличащ и обучаващ читателя си сюжет, в който авторката му е своеобразен водач в „отвъдните царства“ на миметичните теории. Както много точно и самата дисертантка отбелязва в изброяването на приносите на дисертационния си труд, това е първо по рода си

литературоведско изследване на български език, което обсъжда миметичната теория и нейните траектории в европейската философия и литература. Сложността и многоаспектността на проблема обаче не затрудняват д-р Камелия Спасова. Тя много умело превежда читателя през лабиринтите на смисъла на понятието мимимесис и произтичащите от него/„укриващите се“ зад него значения.

Трудът е организиран в пет глави, увод и библиография. Композиционно той и следва, и заобикаля традиционното структуриране на един конвенционален дисертационен труд. Вместо увод имаме „Уводни бележки“, в които се поставя вътъкът, върху който впоследствие ще се изтъче платното на констатациите. Петте глави превеждат уж по традиционния път – от Античността към модерността, но всъщност чрез, на пръв поглед фрагментарната си организация, залагат нишки, които в хода на изследването се преплитат, за да създадат едно мащабно пано на миметичната идея през вековете и в нашето настояще. Оригинален подход е включването на интермедии (метакайрион-и), които надграждат върху постигнатото, но и отварят нови перспективи за обследване. Заключение липсва, но оправданието за това може да се потърси в характера на постмодерното писане, което избягва предписанията и поученията, а оставя един текст да говори сам за себе си и да бъде отворен за бъдещи дискусии. Библиографският опис е респектиращ и сам по себе си може да послужи за отправна точка към бъдещи изследвания по темата.

4. Бележки и препоръки

При едно следващо преиздаване на монографията „Модерният мимесис. Саморефлексията в литературата“ бих се радвала, ако все пак има (в стила на увода) и заключителни бележки. Това би придало известна завършеност на текста и би ориентирало читателя за бъдещи намерения на авторката. Както и друг път съм отбелязвала, би ми се искало понятието *das Unheimliche* да постигне една по-голяма адекватност при тълкуването си на български, като се отчита и неговата вариативност в зависимост от контекста. Това всъщност е и желанието на д-р Камелия Спасова, изразено в „Преводачески безпокойства около *Unheimlich*. Филологическа бележка“, с. 248-252, интермедия с много силен заряд. Бих препоръчала едно по-задълбочено вглеждане в Хайдегеровото тълкуване, налично в „Hölderlins Hymne „Der Ister“ (отбелязано и в дисертацията), където преди да се стигне до идеята за заместването на гръцкото *τὸ δεινόν* с *das Unheimliche* се преминава през серия синоними, един от които е със значението на *необикновено, необичайно*. Не бива да забравяме, че едно от значенията на *unheimlich* е и *außerordentlich* (необикновено, изключително, извънредно и т.н.). Това, разбира се, е тема на съвсем друга дискусия и е извън проблематиката на настоящия разказ.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В заключение заявявам своята положителна оценка за кандидатурата на гл. ас. д-р Камелия Спасова и препоръчвам на Научното жури да изготви доклад-предложение до Факултетния съвет на Факултета по славянски филологии за избора ѝ на академичната длъжност „доцент“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ по професионално направление: 2. Хуманитарни науки, професионално направление: 2.1 Филология – Литература на народите на Европа, Америка, Азия, Африка и Австралия (Западноевропейска литература).

11.04.2021

Изготвил становището:

(доц. д-р Светла Черпокова)